

slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE (C)

1. čtení: 2 Sam 5,1–3

Pomazali Davida za krále nad Izraelem.

Čtení z druhé knihy Samuelovy.

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsem tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem.“

Přišli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

Žl 122,1.2.4.5

Odp.: Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli:
„Do domu Hospodinova půjdeme!“
Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme!

Tam vystupují kmeny,
kmeny Hospodinovy,
jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno.
Tam stojí soudní stolce,
stolce Davidova domu.

2. čtení: Kol 1,12–20

Bůh nás převedl do království svého milovaného Syna.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

Děkujeme Bohu Otci, že vás uschoptil k účasti na dědictví věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

On je věrný obraz neviditelného Boha, dříve zrozený než celé tvorstvo. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti. Všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm.

A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby se v něm usídlila veškerá plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříži zjedná pokoj.

Zpěv před evangeliem: Mk 11,10

Aleluja. Požehnaný, který přichází ve jménu Páně, požehnané království našeho otce Davida, které přichází. Aleluja.

Evangelium: Lk 23,35–43

Pane, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“ Nad ním byl totiž nápis: „To je židovský král.“

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“

Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“

A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“

Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“